

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1995-1996

OPENBARE COMMISSIEVERGADERING

HANDELINGEN

COMMISSIE VOOR CULTUUR EN SPORT

VERGADERING VAN WOENSDAG 8 NOVEMBER 1995

Interpellatie van de heer Filip Dewinter tot de heer Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn over de benoeming van de voorzitter en de vertegenwoordigers van de sportsector in de raad van bestuur van Bloso

VOORZITTER : de heer Louis Bril

– *De interpellatie wordt gehouden om 14.41 uur*

Interpellatie van de heer Filip Dewinter tot de heer Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn over de benoeming van de voorzitter en de vertegenwoordigers van de sportsector in de raad van bestuur van Bloso

De voorzitter : Aan de orde is de interpellatie van de heer Dewinter tot de heer Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn over de benoeming van de voorzitter en de vertegenwoordigers van de sportsector in de raad van bestuur van Bloso.

De heer Dewinter heeft het woord.

De heer Filip Dewinter : Mijnheer de voorzitter, geachte minister, collega's, mijn interpellatie is misschien vrij technisch, maar daarom niet minder belangrijk. Het gaat om de benoeming van een aantal leden van de raad van bestuur van Bloso. Die benoeming is gebeurd zes dagen voor de verkiezingen, op 15 mei 1995.

Het decreet van 12 december 1990 betreffende het bestuurlijk beleid regelt de werking van het Bloso. Volgens artikel 38 is de raad van bestuur van het Bloso samengesteld uit een voorzitter, negen leden die de Vlaamse regering vertegenwoordigen en negen vertegenwoordigers uit de sportsector. Allen worden benoemd door de Vlaamse regering.

Het mandaat van de vertegenwoordigers van de Vlaamse regering vervalt 3 maanden na de hernieuwing van de Vlaamse Raad. De hernieuwing van deze vertegenwoordigers gebeurt op basis van het stelsel D'Hondt. Zo heeft het Vlaams Blok het recht één van de leden die de Vlaamse regering moeten vertegenwoordigen aan te duiden.

Het mandaat van de vertegenwoordigers van de sportsector vervalt na een periode van 4 jaar. Omdat de vertegenwoordigers werden benoemd op 15 mei 1991, moesten

nieuwe vertegenwoordigers worden geïnstalleerd op 15 mei 1995. Dat gebeurde dan ook : bij ministerieel besluit van 7 april 1995 van de minister van Cultuur en Brusselse aangelegenheden, houdende de benoeming van de voorzitter en negen leden-vertegenwoordigers uit de sportsector, van de raad van bestuur van het Commissariaat-Generaal voor de bevordering van de Lichamelijke Ontwikkeling, de Sport en de Openluchtrecreatie, werden een nieuwe voorzitter en negen leden-vertegenwoordigers uit de sportsector in de raad van bestuur van het Bloso benoemd.

Uit welingelichte bron vernam ik echter dat de sportfederaties bij deze benoeming werden miskend. Die welingelichte bron is niet eens nodig : de lijst van de vertegenwoordigers uit de sportsector verradt duidelijk tot welke politieke strekking ze behoren. Met de federaties werd gewoon geen contact opgenomen over de benoeming van deze vertegenwoordigers. De leden die conform het bestuurlijk decreet van 12 december 1990 de sportsector vertegenwoordigen, worden door de politieke partijen aangeduid en bijgevolg kan men er niet van uitgaan dat de sportwereld, laat staan de afzonderlijke sportfederaties, representatief vertegenwoordigd zijn.

Kan de minister de volgende vragen beantwoorden ? Welke procedure wordt toegepast om de voorzitter en negen leden-vertegenwoordigers uit de sportsector te benoemen ? Indien u van mening bent dat die leden werkelijk de sportsector vertegenwoordigen, kunt u me dan ook vertellen welke personen uit de sportwereld ter zake werden geraadpleegd ? Hoe gebeurt dat ? Wie kan zich kandidaat stellen ? Hoe kan iemand zich kandidaat stellen ? Wie beslist over deze benoeming ? Welke criteria worden gehanteerd bij de selectie ?

Is het waar dat bij deze benoemingen de geijkte procedure niet werd gevolgd ? Is het waar dat de sportfederaties bij de raadpleging werden miskend ? Klopt het dat de vertegenwoordigers van de sportsector eigenlijk helemaal niet gekozen worden uit de sportwereld, maar gewoon politiek worden benoemd ?

Dewinter

Is de minister van plan de hele procedure voor de benoeming van de vertegenwoordigers uit de sportsector, die terecht de ontevredenheid van de sportbonden heeft gewekt, opnieuw te doorlopen en daarbij de sportfederaties te betrekken? Of zal de minister alles bij het oude laten en de vertegenwoordigers uit de sportsector politiek benoemen?

Er zijn twee mogelijkheden. Ten eerste, de hele procedure voor de benoeming van de negen leden-vertegenwoordigers uit de sportsector wordt overgedaan zonder de sportbonden te miskennen. Ze worden dan ook gekozen uit de sportwereld en er is geen sprake meer van politieke benoemingen. Dat zou ons ten zeerste verheugen.

De tweede mogelijkheid is dat de situatie ongewijzigd blijft. In dat geval wil het Vlaams Blok worden behandeld zoals de andere politieke partijen. Het heeft volgens het stelsel D'Hondt recht op één zetel van de negen leden-vertegenwoordigers uit de sportsector, en dan zal één lid dat al benoemd is, plaats moeten ruimen voor onze kandidaat.

Wij hopen vanzelfsprekend dat u, als nieuwbakken minister, het decreet zult doen naleven.

De voorzitter : De heer Van Nieuwkerke heeft het woord.

De heer André Van Nieuwkerke : Wij vermoeden dat de interpellatie van de heer Dewinter werd ingegeven door het feit dat zijn partij geen vertegenwoordiger van de sportsector heeft mogen aanduiden.

De SP-fractie heeft geen bezwaren tegen de procedure die werd gevolgd. De procedure garandeert dat alle culturele en sportieve stromingen, die ook filosofisch getekend zijn, aan bod kunnen komen. Ik vind dat normaal, omdat ook de sportfederaties ideologisch zijn ingesteld.

Wij zijn ook tevreden met de samenstelling van de raad van bestuur van het Bloso. Wat de concrete personen die onze strekking vertegenwoordigen, betreft, wil ik de voorzitter, de minister en de heer Dewinter geruststellen: het gaat om mensen die door hun sportieve identiteit en hun bekwaamheid hun sporen al hebben verdiend. De democratische partijen hebben een weloverwogen keuze gemaakt. Ik heb ook niet onmiddellijk een andere procedure voor ogen: er zijn te veel sportfederaties, de sportwereld is te verdeeld. Als werkelijk iedereen vertegenwoordigd zou willen zijn, wordt de raad van bestuur een klein parlement.

De voorzitter : De heer Dewinter heeft het woord.

De heer Filip Dewinter : Ik kan me best indenken dat de heer Van Nieuwkerke tevreden is. De officiële lijst van de leden van de raad van bestuur verbergt helemaal niets over de politieke affiliatie. Van de negen vertegenwoordigers uit de sportsector is er welgeteld één persoon, de

heer Danny Van Baelen van de CVP, die ten minste de moeite doet om er bij te vermelden dat hij in naam van de sportfederatie Falos zetelt.

De anderen, de heer Jef Van Linden (CVP), de heer Kris Poté (CVP), de heer Freddy Tupaix (SP), Paul De Knop (VLD), Raymond Defever (VLD), Greet Bekaert (Agalev), Pierre Janssens (SP), die ondervoorzitter is, vermelden niet eens hun sportfederatie. Het decreet wordt manifest overtreden. Dat werd zelfs openlijk besproken in de raad van bestuur van Bloso. Men stelde voor de benoemingen te regelen met de partijen om de tafel, tenminste die partijen waarvan men vond dat ze bijkomend nog iemand mochten aanduiden. Dat was nog het duidelijkst met de vertegenwoordiger van de VU, de heer Frans Adang, ook ondervoorzitter.

Het komt erop neer dat de SP, Agalev, CVP, VLD en VU netjes de negen bijkomende mandaten onder elkaar hebben verdeeld. Ze hebben de sportsector links laten liggen. Ze hebben alles onder elkaar geregeld. Zo hebben ze dan ook nog eens het Vlaams Blok buitenspel gezet.

Dit druist uiteraard volkomen in tegen het decreet. Indien we hiertegen een klacht zouden indienen, zouden we de zaak allicht winnen. Er is namelijk geen procedure: de democratische partijen hebben de koek onder elkaar verdeeld. Hoe democratisch dit is, valt nog te bezien. De lijst die de raad van bestuur van Bloso ter beschikking stelde, spreekt trouwens boekdelen.

De voorzitter : De heer Van Nieuwkerke heeft het woord.

De heer André Van Nieuwkerke : Ik wens met de heer Dewinter geen dialoog aan te gaan, mijnheer de voorzitter, maar alleen nog het volgende meegeven. De heer Dewinter verwacht de termen sportfederatie en sportsector. De negen leden van de raad kunnen worden gekozen uit de sportsector. U slaat de bal mis als u beweert dat we niet wettelijk hebben gehandeld.

De voorzitter : Minister Martens heeft het woord.

Minister Luc Martens : De benoeming van de voorzitter en 9 leden, vertegenwoordigers uit de sportsector in de raad van bestuur van het Bloso, gebeurde met een ministerieel besluit dd. 7 april 1995, dat getroffen werd door mijn achtbare voorganger.

De samenstelling van de raad van bestuur van het Bloso wordt geregeld in artikel 38 van het decreet van 12 december 1990 betreffende het bestuurlijk beleid.

Paragraaf 2 van dit artikel bepaalt dat de raad van bestuur is samengesteld uit :

- een voorzitter
- negen leden, vertegenwoordigers van de Vlaamse regering

Martens

– negen leden, vertegenwoordigers uit de sportsector en niet van de sportsector, zoals u in uw interpellatieverzoek stelt.

Deze negentien leden worden allen benoemd door de Vlaamse regering.

Het mandaat van de voorzitter en de negen leden, vertegenwoordigers uit de sportsector, vervalt na 4 jaar. Bij delegatie binnen de Vlaamse regering kwam het aan mijn voorganger toe om bij ministerieel besluit tijdig in de vervanging te voorzien.

Bloso ging als openbare instelling van start op 1 april 1991. De raad van bestuur werd door minister Patrick Dewael voor het eerst geïnstalleerd op 15 mei 1991. Mijn voorganger, minister Hugo Weckx, diende dus de voorzitter en negen leden uit de sportsector te benoemen voor een mandaat van 4 jaar met ingang van 15 mei 1995. Dat is de inhoud van het ministerieel besluit van 7 april 1995.

Het is mij niet duidelijk wat het geachte lid juist bedoelt met het niet volgen van de geëigende procedure van vertegenwoordigers uit de sportsector.

Bij nazicht van de voorbereidende werken van voormeld artikel 38 van het decreet van 12 december 1990 betreffende het bestuurlijk beleid, stel ik vast dat deze bepaling tijdens de totstandkoming van het decreet geen enkele wijziging heeft ondergaan via amendering, dat hierover geen enkele vraag werd gesteld, en dat geen bijkomende uitleg werd verstrekt. Ook in het advies van de Raad van State werd hierover niets gezegd.

De tekst van het artikel geeft een bijzonder ruime bevoegdheid aan de Vlaamse regering om negen leden uit de sportsector aan te duiden, zonder dat daarvoor een te volgen procedure wordt vermeld. Evenmin werd dit geregeld bij uitvoeringsbesluit.

Het advies van de Vlaamse Hoge Raad voor de Sport, het geëigende adviesorgaan van de Vlaamse regering voor het sportbeleid, hieromtrent is niet voorgeschreven in dit decreetsartikel en evenmin in het decreet van 23 juli 1992 dat de oprichting van de Vlaamse Hoge Raad voor de Sport regelt.

Aangezien de samenstelling van de raad van bestuur een culturele materie betreft, heeft mijn voorganger bij het treffen van het besluit van 7 april 1995, gestreefd naar een billijke en evenwichtige samenstelling van de raad van bestuur op het vlak van de daarin aanwezige ideologische en filosofische strekkingen. Zo werd bijvoorbeeld voor het eerst een vertegenwoordiger van de groene strekking opgenomen in de raad van bestuur.

Bij de keuze van de kandidaten werd vooral rekening gehouden met de verdiensten die zij hebben in de sportsector in Vlaanderen, met hun mandaat als bestuurder van

het Bloso tijdens de voorbije 4 jaar, en met een spreiding van de vertegenwoordigers uit de sportwereld over meerdere sectoren dan alleen de sportfederaties.

Bij de 10 kandidaten die benoemd werden, kunnen volgende toelichtingen verstrekt worden :

– voor 5 van de 10 betreft het een tweede mandaat van 4 jaar in de raad van bestuur van het Bloso. De anderen zijn nieuwkomers ;

– 3 van de 5 nieuwe bestuurders stappen over van de Vlaamse Hoge Raad voor de Sport, waarin zij voordien waren benoemd bij ministerieel besluit van 13 januari 1993 ;

– 5 van de 10 benoemde bestuurders bekleden een verantwoordelijke functie op hoog niveau in een erkende sportfederatie ;

– 1 bestuurder is de gewezen voorzitter van de overkoepelende Vlaamse Sportfederatie ;

– 1 bestuurder komt uit de Vlaamse Schoolsportfederatie ;

– 1 bestuurder is hoogleraar, verbonden aan het sportinstituut van de VUB ;

– 1 bestuurder is leraar L.O., gewezen topatleet en als schepen voor sport momenteel voorzitter van de Commissie Sportzaken van de Vlaamse Vereniging van Steden en Gemeenten ;

– 1 bestuurder is actief in het sportonderwijs.

Het geachte lid zal het met mij eens zijn dat deze verduidelijkingen aantonen dat, na informele raadplegingen, met het ministerieel besluit van 7 april 1995 zonder twijfel uitstekende vertegenwoordigers uit de sportsector werden benoemd. Hierbij benadruk ik nogmaals dat de sportsector veel ruimer is dan alleen de sportfederaties waarnaar u in uw vraagstelling verwijst.

U vraagt mij of ik de besproken benoemingsprocedure zal herstarten. Ik vestig er uw aandacht op dat dit de formele intrekking van het ministerieel besluit van 7 april 1995 zou betekenen. Dit kan niet overwogen worden aangezien :

– de benoemde bestuurders hun taak reeds hebben aanvaard met ingang van 15 mei 1995 ;

– elke bestuurder een afschrift heeft ontvangen van het ministerieel besluit van 7 april 1995 waarbij hem/haar het recht werd toegekend om gedurende 4 jaar een mandaat als lid van de raad van bestuur van het Bloso uit te oefenen ;

– het ministerieel besluit van 7 april 1995 inmiddels ook werd gepubliceerd bij uittreksel in het Belgisch Staatsblad van 15 juli 1995.

Martens

Tenslotte wil ik er de aandacht van het geacht lid op vestigen dat ik geen enkel schrijven ontving waarbij protest werd aangetekend tegen de benoeming van deze leden van de raad van bestuur, ook niet van sportfederaties. Voor zover ik kan nagaan, werd ook bij mijn voorganger geen enkel protest ingediend.

De voorzitter : De heer Dewinter heeft het woord.

De heer Filip Dewinter : Mijnheer de minister, u beweert dat wij de kans om te reageren niet hebben benut. U hebt uw diensten blijkbaar nauwkeurig doen nagaan in hoeverre de termijn om klacht neer te leggen bij de vaste nationale commissie, bij de cultuurpactcommissie, is verstreken. Dit toont op zichzelf al aan dat u aanvoelt dat er iets niet helemaal in orde is.

Zes dagen voor de verkiezingen werd deze beslissing genomen. In april is ze bij ministerieel besluit kenbaar gemaakt in Het Staatsblad. Dit hebben we onmiddellijk bij wijze van interpellatie geamendeerd. We zullen dit dan ook tijdens een van de eerstvolgende vergaderingen van de commissie voor Sport en Cultuur ter sprake brengen. Wat dat betreft, hebben we de normale weg gevolgd, uiteraard in de hoop dat de minister voor enige rede vatbaar zou zijn en niet blindelings de beslissingen van zijn voorganger zou volgen.

U hebt gezegd dat u geen voorstander bent van partijpolitieke benoemingen en toch stel ik vast dat u nu een aantal heel duidelijke partijpolitieke benoemingen goedkeurt. U schept zelfs een precedent, aangezien deze regeling blijvend zal gelden voor Bloso.

Ik heb nog enkele aanmerkingen. Ik weet uit zeer goede bron, mijnheer de minister, dat de toenmalige en ook huidige regeringscommissaris, de heer Geert Goubert, herhaaldelijk bij het kabinet van uw voorganger heeft geprotesteerd tegen de gang van zaken en tegen het feit dat de benoeming van de negen leden uit de sportsector uiteindelijk partijpoliticus geïnspireerd was. Dat kunt u navragen bij de heer Goubert ; hij zal u dat met evenveel brio en evenveel argumenten bevestigen als hij deed bij uw voorganger.

Vervolgens, ik wil erop wijzen dat bepaalde mensen die in het verleden deel uitmaakten van de politieke vertegenwoordiging, namelijk de andere negen leden die door de Vlaamse Raad werden aangeduid, nu plots opduiken als vertegenwoordigers van de sportsector. De heer Frans Adang, bijvoorbeeld, kan bogen op een lange geschiedenis binnen een bepaalde politieke partij, van kabinetsmedewerker van de heer Anciaux tot, nu, ondervoorzitter van Bloso. Nu zetelt hij plots als vertegenwoordiger van de sportsector, terwijl hij tot voor kort – voor zijn partij – één van de negen vertegenwoordigers was die werden aangeduid door de Vlaamse Raad. Opeens is deze zeer

sportieve man – ik kan het bevestigen want ik ken hem persoonlijk – vertegenwoordiger van de sportsector. Als u met hem kennismaakt, zult u zien dat de sportbonden die deze man zou kunnen vertegenwoordigen, erg dun gezaaid zijn, behalve de dartsbond misschien.

Dat zijn uiteraard niet allemaal essentiële details. Wel essentieel is, dat ik vaststel dat u de huidige benoemingen wilt bevestigen. U kunt zich daarvoor verschuilen achter een aantal formalismen. Ik vind het evenwel pijnlijker dat u zich ook niet bereid toont om voor de toekomst in een duidelijke procedure te voorzien.

U hebt immers gelijk, het is alleen jammer dat we nu pas inzien dat wij destijds in dit verband niet voldoende amendementen hebben ingediend. Toch zou het goed zijn dat in de toekomst bij Bloso, het instrument bij uitstek van de Vlaamse gemeenschap om aan sport en volkswikkeling te doen, een aantal mensen van de sportbonden vertegenwoordigd kunnen zijn. U weet dat er voldoende kleine en grote federaties zijn die zich in overkoepelende organisaties hebben verenigd en die perfect voor de sportsector zouden kunnen instaan. Het gaat naar mijn mening niet op te beweren dat er te veel federaties zijn en dit bovendien te ridiculiseren door deltavliegen en andere obscure sporten aan te halen, die eigenlijk allemaal vertegenwoordigd zouden moeten zijn.

Minister Luc Martens : In verband met de heer Adang, kan ik u mededelen dat deze man voorzitter is van de karate-federatie. U verwijst hem ten onrechte naar de dartsport.

De heer Filip Dewinter : Ik zou het hem willen zien doen.

Minister Luc Martens : Ik wil alleen maar aantonen wie hier ridiculiseert. Ik geloof niet dat ik dat ben.

De heer Filip Dewinter : Ik ken die man, ik wil hem hier wel eens uitnodigen. Het moet op zijn minst dertig jaar geleden zijn dat hij nog eens op een karatemat heeft gestaan. Ik schetste overigens slechts de carrière van deze man, waarbij eenieder zeer goed moet aanvoelen dat dit met sportsectoren niets te maken heeft, dat dit uitgesproken partijpolitieke benoemingen zijn. Dat weet u ook. U weet ook dat de regeringscommissaris ooit heeft geprotesteerd en dat hij dat wellicht in de toekomst opnieuw zal doen.

Ik hoop dat u na deze interpellatie zult beseffen dat het in de toekomst misschien handig zou zijn een procedure te ontwerpen die de bepaling uit het bestuurlijk decreet – die duidelijk stelt dat er negen mensen uit de sportsector moeten zijn – waarmaakt. Die mensen moeten daadwerkelijk in de sportfederaties worden gezocht. Ik dring hier niet alleen op aan om, zoals mijn collega van de SP insinueert, mijn partij een extra vertegenwoordiging te geven, maar omdat verschillende sportfederaties ons met dit probleem hebben geconfronteerd. Deze federaties vragen

Dewinter

zich af waarom zij nooit een vraag van de regering of van Bloso hebben ontvangen inzake vertegenwoordiging. Het is in naam van deze mensen dat ik ervoor durf te pleiten dat u zich tijdens de vier jaar van uw mandaat hierover bezint en nagaat wat een mogelijke procedure zou kunnen zijn om de sportsector daadwerkelijk te raadplegen bij deze benoemingen. Ik hoop dat u dit zult doen.

De voorzitter : Minister Martens heeft het woord.

Minister Luc Martens : De regeringscommissaris heeft nooit een formele klacht ingediend, dat heb ik speciaal nagetrokken. Ik kan niet weten welke gesprekken hij eventueel heeft gevoerd. Dergelijke discussies worden welles-nietes-spelletjes. De heer Goubert heeft ter zake geen enkel verslag neergelegd.

Voorts mag u geen kwaad zoeken achter het feit dat een aantal mensen overschakelen op een andere invalshoek, want de ene visie staat niet echt haaks op de andere. Het is niet omdat een aantal collega's sportief van aard zijn dat ze niet tegelijkertijd een politieke overtuiging kunnen hebben of omgekeerd.

In een mensenleven zijn heel veel zaken met elkaar verweven, en het kan gebeuren dat iemand op een bepaald moment vanuit één invalshoek een accent legt, terwijl hij dat de volgende keer vanuit een andere invalshoek doet. Het ene spreekt het andere niet noodzakelijk tegen.

Overigens komt het mijns inziens niet alleen aan de sportfederaties toe om in die raad van bestuur te zetelen. Schoolsport is bijvoorbeeld zeer belangrijk. Indien we ervan uitgaan dat er te weinig beweging is bij jonge mensen, dan kunnen we vanuit de scholen de jeugd een meer gezonde bewegingsleer bijbrengen. Mensen uit, bijvoorbeeld, het sportonderwijs of mensen die actief zijn in het kader van de stichting Schoolsport zouden dan ook mee om de tafel kunnen zitten.

Een aantal sporten zijn niet overgeheveld vanuit het federale niveau, maar zijn toch wijd en zijd verspreid. Daarom lijkt het me goed dat die mensen ook een plaats krijgen.

Voor mij ligt het dan ook voor de hand dat de sportfederaties binnen de beperkte contingenten een stem moeten hebben, zonder natuurlijk een monopolie te ontwikkelen. Dat zou niet gezond zijn, maar zo ziet de situatie er vandaag uit.

We zullen in de komende jaren nog organen en besturen moeten samenstellen. Ik kan alleen maar herhalen dat mijn houding zal aansluiten bij de richtlijnen van de werkgroep Cultuurpact binnen de Vlaamse Raad.

Er gelden ook nuances binnen de verschillende politieke partijen, maar mijn partij is alvast geen voorstander van een partijpolitieke aanduiding. We zullen op het ogenblik dat we, bijvoorbeeld, een adviescommissie voor de letteren kunnen samenstellen, ook zelf een voorstel doen.

Het kan dus zijn dat de deskundigen bepaalde sympathieën koesteren. Het zou zeer onrechtvaardig zijn te beweren dat de mensen niet meer deskundig zijn omdat dat zo is. Zoniet bevinden wij ons hier middenin een verzameling van ondeskundigheid, want we komen hier in de eerste plaats samen op partijpolitieke basis. Mensen hebben nu eenmaal een maatschappelijke achtergrond en dat moeten wij aanvaarden.

Bovendien houden sportbeoefenaars van een grote vrijheid in denken en handelen, anders zouden zij geen goede sporters kunnen zijn. Ze moeten enerzijds ascetisch zijn, maar anderzijds moeten ze hun sport met veel soepelheid en vinnigheid kunnen beoefenen. Ze laten zich dus ook niet gemakkelijk muilkorven.

Als u denkt dat deze mensen worden gedirigeerd vanuit de partijcenaakels, vrees ik dat u een volkomen verkeerd beeld oproept dat niet beantwoordt aan de werkelijkheid van waaruit deze mensen handelen.

Tenslotte wil ik de heer Dewinter er nog eens op wijzen dat in tegenstelling tot wat hij insinueert, er geen enkel protest werd aangetekend, ook niet door een sportfederatie, tegen de benoeming van deze 29 leden van de raad van bestuur.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

We gaan verder in besloten vergadering.

[...]

– *De vergadering wordt gesloten om 17.15 uur.*